

expositæ quædam quinque quæstiones, sed ad Pelagianos nihil
pertinentes, & eorum nullam memoriam facientes.“

§. VI.

Vidimus hucusque Hincmarum argumentis sane non opti-
mis neque validissimis disputantem, quod etiam GARNERIUS
fatetur, imo, quod addere licet, loca Veterum non satis fide-
liter allegantem; nunc argumenta contrariæ partis, & quæ
Hincmarus adversus ea regessit contemplabimur. Recensuit ea
GARNERIUS in Diff. VI. de scriptis adversus hæresim Pelagianam
p. 253. ita tamen, ut post messem reliquerit aliquod Spicile-
gium. Duæ autem sunt horum argumentorum classes, alia
sunt historica, ex silentio petita, cui sane argumentandi rationi
multum est ponderis tribuendum, si illi silent, qui librum ali-
quem vel ignorare non poterant, vel non potuissent non al-
legare, si ab autore, cui tribuitur, profectus fuisset; alia sunt
conjecturæ ex ipso libro ejusque stilo & argumento vel prima-
rio vel secundario depromptæ. Primum argumentum histori-
cum, a Garnerio prætermisum, S. REMIGIUS & Ecclesia Lug-
dun. in lib. de tribus Epistolis cap. 35. p. 124. edit. Maugvin.
ita proponunt: „Adjungit etiam (Hincmarus) rem novam,
„ & neque ex lectione, neque ex veraci aliqua traditione nobis
„ hætenus compertam, quod scilicet B. Augustinus post omnes
„ libros suos scripserit quendam libellum, quem Græco voca-
„ bulo *Hypomnesticon* nominant, quod Latine *memoratorium*
„ interpretatu. „ Idem Autores in libro de tenenda ve-
ritate Scripturæ p. 204. edit. Maugvin. hæc ita repetunt:
„ Neque ullus fere Ecclesiasticus Scriptor ejus (libri Hypogno-
„ sticon) mentionem facere invenitur, & ideo falsa superscri-
„ ptione titulatum minime dubium est „ & paulo inferius:
„ neque in scriptis alicujus viri Ecclesiastici forte memoratus re-
„ peritur. „ Verba hæc si advertisset Garnerius forte non scri-
psisset